

Jaargang 27 - Nummer 2 - oktober 2021

De Bulletalie

Informatiebulletin voor de stichting tot behoud van de BU130
Uitgave van de Vereniging Vrienden van TRUI

Inhoud	
Colofon	2
Redactioneel	3
Van de voorzitter	4
Van de stichtingsvoorzitter	5
Van de kluscom	6
Varen op de KMT!	8
Voor het eerst botterschipper	10
Binnenkort in de veiling Zwalontafel	12
Merchandise	15
Algemene Informatie BU130	16
Algemene Informatie VVT	18
Opkomend Tij	19

Colofon

De Bulletalie is een uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui en heeft tot doel geïnteresseerden op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van Trui. Het blad verschijnt drie tot vier maal per jaar.

Redactie:

Marco Wubben
bulletalie@bu130.nl

Contact VVT:

Buitenwatersloot 3
2613 TA Delft
vvt@bu130.nl

Oplage:

275 exemplaren

Website:

<http://www.bu130.nl>

Fotografie:

Thijs Westerink (Coverfoto)
Martijn Hut

Lid worden

Uitsluitend schriftelijk of per e-mail en bij voorkeur met een aanmeldingsformulier dat je kan verkrijgen op <http://www.bu130.nl/contact/vvt/>

Beëindigen van het lidmaatschap

Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk of per e-mail te geschieden. Zie Contact VVT.

Redactioneel

Als ik dit aan het schrijven ben, is het inmiddels oktober en zit het vaarseizoen 2021 er langzaam weer op. Tijd om de balans op te maken. Zoals je gemerkt heb, is dit pas de 2e Bulletin van 2021 en dit zal ook de afsluiter van dit jaar worden. Was er zo weinig te melden dan? Zeker...

In principe zouden we in juni ons verplaatste lustrum vieren. Dat werd helaas wederom uitgesteld naar 2022, dus daar viel weinig over te schrijven. De boot voer wel rond, maar er waren in het voorjaar geen wedstrijden te zeilen want die gingen niet door. Dus wederom weinig inspiratie tot schrijven.

Maar... Toen werd het juli... En werden de maatregelen versoepeld. We mochten weer fysiek bijeenkomen!

De eerste fysieke botterborrel was een feit op maandag 5 juli. Deze werd gecombineerd met een les over meteorologie welke werd gegeven door Johan Zielman.

De zomer door werd er er als vanouds gezeild op het Nederlandse & Duitse Wad. Tijdens de OWee lag Trui weer op haar vaste plek in de Buitenwatersloot. Op wat irritante lamballen na die dachten dat ze midden in de nacht wel “even” het zeil konden hijsen, maar daarbij betrappt werden door ondergetekende. Daarvoor door toevallig passerende agenten als “traktatie” een prent van €104,- kregen vanwege vernieling, verliep de OWee gemoederlijk. Er was veel belangstelling bij de Sjaarschen dus dat was erg fijn. Via deze weg heet ik jullie namens het VVT-bestuur van harte welkom bij de club!

Tijdens de Commissie Interesse Borrel hebben we kennis kunnen maken met een aantal Sjaarschen die geïnteresseerd waren in de boot en hopelijk kan er binnenkort een activiteit worden gepland om elkaar zo nog beter te leren kennen.

Kom ik inmiddels aan bij het eind van mijn verhaal. Het is er erg vroeg voor, maar aangezien dit de laatste Bulletin is voor dit jaar, wens ik al onze lezers alvast mooie en gezellige feestdagen toe en hoop ik jullie weer fysiek te mogen ontmoeten op onze jaarvergadering die begin 2022 zal worden gehouden.

*Marco Wubben
Redacteur Bulletin &
Secretaris Vereniging Vrienden van Trui*

Van de voorzitter

Na een zomer van wisselvallig weer en een zonnige nazomer is de herfst aangebroken. Meer wind en regen zijn een teken dat het bikkelseizoen van Trui dichterbij komt. Na ruim een jaar van weinig activiteit wordt er weer veel gevaren.

Trui is afgelopen OWee in Delft geweest, waar zij is laten zien aan nieuwe eerstejaars. Vervolgens is Trui weer onderdeel geweest van de kennismakingstijd van de Bolk in Huizen. De bolk had dit jaar een goede score met het aantal nieuwe leden. De eerste indrukken zijn dat er een aantal enthousiaste bootliefhebbers lid zijn geworden.

Een enthousiaste bemanning heeft tijdens een SIOmarathon een Zachtebed race gevaren in het weekend van 25 september. Ondanks dat Trui de enige deelnemer was heeft een enthousiaste bemanning zich 72 uur ingezet om zoveel mogelijk punten te halen.

Van 18 tot en met 22 oktober zal Trui deelnemen aan de Visserijdagen van Workum. Waarbij er een week lang ouderwets gevist wordt met oude vissersschepen.

Trui zal t/m eind november in de vaart zijn, alvorens het klusseizoen in Rotterdam zal beginnen. Ik zie jullie wellicht op Trui of tijdens één van de botterborrels op de Bolk.

*Reinout Wiersema
Voorzitter Vereniging Vrienden van Trui*

Van de stichtingsvoorzitter

Het is alweer een tijdje geleden dat er een Bulletin is geweest. Sindsdien is er veel gebeurd. Er zijn zomerweken gevaren, een KMT met hele enthousiaste eerstejaars en we hebben een nieuwe secretaris!

Afgelopen zomer is er een heel klein beetje in Duitsland gevaren, maar we zijn vooral op vakantie geweest in eigen land. Mensen stonden allemaal te popelen om weer te varen en er is heel erg hard genoten van het varen en droogvallen en rondjes lopen op eilanden.

Daarna hebben we natuurlijk de OWee gehad. Deze ging in aangepaste vorm door, waardoor we heel veel mensen de boot hebben kunnen laten zien en mede daardoor ook veel sjaars hebben die enthousiast zijn over de boot. De toekomst ziet er zonnig uit, ook al is de herfst begonnen en komt de kachel weer aan boord.

Inmiddels is het collegejaar begonnen en zijn er al bijna 2 eerstejaarsweekenden geweest. Verder hebben we een sio-marathon gehouden en komen de visserijdagen er alweer aan. Ook hebben we er een nieuwe schipper bij: Lea!

*Isabel van de Leijé
Voorzitter van de stichting tot het behoud van de BU130*

Van de Kluscom

We hebben een geslaagd zomerseizoen achter de rug. Ik heb vernomen dat er voldoende naar Lauwersoog gezeild is en dat de waddenweken voldoende wind hadden. Zelfs Pirateneiland is aangedaan! (je weet wel, zo naast Mouterseiland, onder de Schateilandbrug met zelfbediening door, daarzo vijf meter diep de Zuidersluis in, naast de Blocq van Kuffeler.) Eindeloos plezier dus.

We hebben zelfs Wim's nieuwe hyperluxe jachtbotter racezwaard mogen uitproberen!

Het moet eigenlijk allemaal niet te leuk worden, dus het wordt weer eens tijd om even te bedenken of we nog aan dat grootonderhoud moeten beginnen. Ik kan je verklappen dat ik het al wel weet; Er ligt vet veel hout klaar en het wil graag aan boord komen wonen. Het lijkt ons echter schappelijk om de visumverstrekking voor het nieuwe voordek en de boordrand niet alléén aan de stichting over te laten. Daarom gaan we een aantal planningen uitwerken, en dan mogen jullie (de klussers) bedenken welke jullie het leukst vinden tijdens een aankomend onderhoudsoverleg. Dan gaan we onder andere bedenken of we het project in tweeën knippen, en of dat we volgende zomer of de zomer daarop beginnen.

Daarnaast gaan we ook al nadenken over aankomende winter. We hadden een zomer terug in Elburg nog een nieuwe scheg (zo'n driehoekige plak hout onder de boot in lijn met het roer) op de kop getikt. De oude had namelijk een flinke deuk opgelopen op de helling in Rotterdam, en nou gaan we hem dus komende winter daar weer vervangen. een leuk project waarbij we die sleeën die de boot overeind houden onder de boot vandaan gaan duwen! Vet spannend! ik kijk er al naar uit.

Het lijkt mij wel zo gezellig om voor het grootonderhoud te beginnen aan het opleiden van een nieuwe kluscom. Ken of ben jij een aankomend kluscom? stuur dan een mail naar kluscom@bu130.nl. Dan mag je gratis een stuk hout naar keuze meenemen uit "Partycentrum de Vink" te Delft.

*Mees "Vink" van Wetten
Kluscom van de stichting tot het behoud van de BU130*

Nieuwe secretaris Stichting

Hallo Allemaal,

Sinds het begin van dit collegejaar heb ik de stichtingstaken van Rudy van der Zwan overgenomen. Dus hierbij een introductie.

Ik ben Luka van der Heiden en ik ben 20 jaar. Ik ben een 3e jaar student Technische Natuurkunde & Technische Wiskunde aan de TU Delft. Ook ben ik momenteel 3 jaar lid bij de bolk. Ja dat klinkt alsof ik niet genoeg tijd voor de stichtingstaken ga hebben, maar ik ga er zeker voldoende tijd in stoppen.

Helaas heb ik door corona nog niet zo heel veel kunnen varen tijdens mijn tijd als student, maar aangezien ik MIO ben en momenteel alles weer normaal loopt heb ik zeker zin om vaker te gaan varen. Misschien kennen jullie mij al van de bolk waar ik afgelopen jaar OWeecom heb gedaan En anders zien we elkaar misschien een keer bij de boot.

Luka van der Heiden
Secretaris van de stichting tot het behoud van de BU130

Varen op de KMT!

Voordat we op KMT gingen was er al bekend dat we zouden gaan varen op de botter. Ik was heel benieuwd, want het was voor mij niet alleen de eerste keer op een botter, maar ook de eerste keer zeilen. Toen we op het scoutingkamp aankwamen was het al donker, dus was de botter niet echt te zien. De volgende ochtend bleek dat er niet één botter was, maar twee. Niet alleen Trui was er, maar ook de VN-4. We hadden geluk met het weer, dat tijdens onze KMT goed was, wat het varen nog leuker maakte.

De eerste dag dat we gingen varen, hebben we vooral de basis uitleg gehad, over de knopen, zeilen en over hoe het allemaal werkt aan boord. We hebben als eerste de veel gebruikte knopen geleerd. Op de VN-4, waar ik de eerste dag op voer, waren dat de Enkhuizer steek en de kikker. De tweede dag bleek dat er op Trui maar eentje nodig was, daar herhaalden we alleen de Enkhuizer steek. Na de knopen kregen we ook uitleg over de zeilen en over hoe het hijsen van een zeil gedaan werd. Ik was heel blij dat het allemaal vanaf het begin werd uitgelegd, omdat het voor mij allemaal nieuw was. Tijdens deze eerste dag werden de taken verdeeld, zodat we allemaal begonnen met een aantal keer hetzelfde doen. De eerste dag was ik degene die het zwaard los moest maken. Anderen deden het buikentouw en de fok. We hebben de eerste ochtend een rondje gevaren, zodat we konden ervaren hoe het was om te zeilen op een botter. Ik vond het heel leuk om te zeilen. Het verbaasde me nog best wel hoe hard we gingen, het woei namelijk niet echt hard. Wat ook heel leuk was, was dat we met z'n allen aan het zeilen waren, er waren niet een paar mensen die alles deden.

Op de tweede ochtend voer ik op Trui. Nadat de knopen en andere belangrijke dingen nog een keer gezegd waren, hoorden we dat er een extra uitdaging was. Deze was om, op het water van de ene boot naar de andere, boodschappen over te sturen. Wij ontvingen het eerste bericht, in morse. Op de VN-4 seinden ze het over door een boei te gebruiken voor de punten en de strepen. Tijdens het seinen zou ik de punten en strepen opschrijven, maar omdat iedereen enthousiast riep wat hij zag, hoorde ik de boodschap drie keer tegelijk en door elkaar heen, dus dat moest opnieuw. Daarna ging het wel goed. Toen we de boodschap ontvingen hadden, gingen we er één terug sturen met de informatie dat we flessenpost gingen sturen.

De flessenpost hebben we verstuurd door een fles aan een touw achter de boot te hangen, wat ze in de VN-4 konden binnenhalen. Deze boodschap was niet in gewoon Nederlands geschreven, maar in runen. We hoopten dat de anderen de boodschap zouden begrijpen, wat gelukkig zo was. Daarna kregen we ook flessenpost terug, en deze was in Chinese en Japanse tekens geschreven. Eerst wisten we niet wat we ermee moesten, maar het bleek dat google translate de Chinese tekens herkende en terug naar het Nederlands kon vertalen. Het Japans was fonetisch geschreven in Japanse tekens, dus dat konden we terug omzetten naar het Nederlands met een overzichtje van de tekens ernaast. Het was een leuke uitdaging om op deze manier berichten over te sturen, maar het was ook wel een beetje gek, omdat we vaak binnen roep afstand waren. We hadden dus helemaal niet zo heel moeilijk hoeven doen als we de anderen gewoon iets hadden willen vertellen.

De derde ochtend gingen we een mini versie van de zachte bed race doen. Er waren twee versies gemaakt. De ene was met langere afstanden en de andere met kortere, zodat er nog bepaald kon worden welke we gingen doen, afhankelijk van de wind. We hebben uiteindelijk de kortste gedaan, dus eigenlijk een mini mini zachte bed race. Er waren zes opdrachten tijdens de race: waterplanten opvissen tussen bepaalde boeien, een stuk verplaatsen zonder motor, een parcourtje varen, de admiraalsgroet, ankeren en een boei aantikken met een bezem.

Wij (op de VN-4) zijn begonnen met het vissen van waterplanten, wat nog moeilijker was dan we dachten, dus we moesten een paar keer heen en weer varen om de puts vol te krijgen. Daarna hebben we het verplaatsen zonder motor gedaan, dat moest over drie scheeps lengtes. Daarbij was het idee was om de vaart te gebruiken die we nog hadden van de zeilen, en het laatste stuk te bomen. Bomen ging echter niet doordat het veel te diep was, dus hebben we een stukje geroeid. Ik had echt niet verwacht dat we zouden gaan roeien. Daarna deden we de admiraalsgroet, die soepel ging en daarna het ankeren, waarbij er nog vier een rondje om de boot hebben gezwommen voor bonuspunten.

Na het ankeren keken we of we ook nog het parcourtje gingen halen, maar de conclusie was dat dat niet meer ging lukken, dus hebben we besloten om onderweg naar de finish nog de boei aan te tikken, en het daarmee voor gezien te houden. Het varen was ook een goede manier om elkaar beter te leren kennen, wat erg fijn is tijdens een KMT. Ik vond het varen een van de leukste dingen tijdens de KMT, dus ik ben heel blij dat we het konden doen. Ik kijk nu al uit naar de volgende keer!

Alette van der Vlugt

Voor het eerst botterschipper...

Ik was net 20 jaren jong, bedreven Valk- en 16kwadraatzeiler, maar een botter: dat was andere koek.

Deze botter was zelfs slappe koek: hij was zo rot als een mispel. Overal was blik gespijkerd. Op sommige plekken was er zelfs blik over het blik geslagen waar de onderste laag blik verrot was.

Op de waterlijn aan weerszijden van de voorsteven, waar de vlakpunten boven water horen te komen, was geen sprake meer van hout. Toen een jaar later het vlak werd vervangen, bleek er op die plek alleen maar een halve mm blik te zijn. Er was ook geen sprake meer van zeilwerk, het samenstel van zware inhouten die samen het raamspant horen te vormen rond de mastkoker. De mast leunde losjes tegen het dek, dat ritmisch meeveerde met de golven. Bij het zeilen met een pittige bries was de puts permanent bemand. Niet om behoeftes op te doen, maar om te pompen, elke 10 seconden een puts water uit de hoosgoot naar de bun, in ploegendienst.

En tòch vond ik het prachtig. Bepaalde ongemakken, daar was ik snel aan gewend. Zoals: als je uit je slaapzak stapt, zet dan heel langzaam druk op de vloer om te checken of-ie niet drijft. En: laat nooit je spullen op de buikdenning staan.

Na een paar weken als opstapper te hebben meegevaren, werd mij gevraagd of ik schipper wilde worden. Niet zozeer om mijn opvallende kwaliteiten, maar meer omdat de botter verhuurd was en er geen andere schipper beschikbaar was.

En zo stond ik even later in Enkhuizen, net zo groen als het blik op het boeisel, de opstappers te verwelkomen. Ze waren met 16 man en we zouden met twee botters een week gaan varen.

De schipper op de VN79 was Jouke Volgers, een oude baas die zijn hele leven had gevist met botters (hij sprak altijd liefkozend over “die rotbottertjes”). Noch Jouke, noch ik hadden beschikking over een maat, zodat we er alleen voorstonden. Dat zou erg lastig worden, merkten we al gauw.

De opstappers hadden hoge verwachtingen. Geen van hen had ook maar enige zeilervaring, er was zelfs niemand die gewoon rechtuit kon sturen.

Ze hadden hun paspoorten bij zich, want ze gingen er van uit dat we in 1 week naar Denemarken zouden gaan. En weer terug.

Zo vertrokken we met een stijve bries naar Den Oever, lekker ruimwinds. Eenmaal daar aangekomen, zoop Jouke bij cafe Max uit ellende zóveel CB-tjes dat hij amper de weg terug kon vinden. De weergoden voorspelden ons dat het de hele week hard zou waaien uit het zuidwesten. Mooie boel met zo'n ploegje stumpers. Om hen toch nog een beetje zout water te laten proeven, besloten Jouke en ik om buiten langs de Afsluitdijk naar Makkum te gaan en de rest van de week door Friesland te scharrelen.

De volgende ochtend stond er zuidwest 7 en een gierende vloedstroom op de kont. In mijn enthousiastme (of overmoed? Of kortzichtigheid?) vlogen we met een noodgang langs de dijk, met ongereefd grootzeil (want het reefoog was uitgescheurd) en de fok te loevert met de lange haakstok er in.

Erg onverstandig natuurlijk, zo zonder maat en met een stel minkukels aan boord. Maar het was wèl kicken! Zolang het goed ging...

Ik had op de kaart gezien dat de vaargeul die evenwijdig aan de Afsluitdijk liep, voorbij het monument plotseling ophield, de diepte liep binnen 50 meter terug van 6 meter naar niks. Een paar honderd meter daarvoor was een overstapje naar een nieuw noordelijker geultje. Kon niet missen, want er lagen boeien bij.

Plotseling passeerden we met een noodgang een boeitie en ik beseft: ooooo shitshitshit, ik heb de afslag gemist. Harde wind, vol tuig, fok met loet te loevert, noodzaak tot grijpen, niemand die kan sturen, geen maat, gierende vloed op de kont. En nog erger: vlak voor de kop zag ik vloeibaar zand dat als door een kolossale pomp twee meter omhoog geperst werd, op de plek waar de geul abrupt ophield. Het flitste door mijn hoofd dat we met een klap de grond zouden raken, dat het vlak open zou breken, dat een blok zand zich in de kuip zou storten. Het stemde mij niet echt vrolijk. Voor ingrijpen was geen tijd meer. Ik kon nog net tegen de opstappers zeggen dat ze zich vast moesten houden. Toen gebeurde het: de botter werd hoog opgetild, naar bakboord weggedrukt en in één vloeiende beweging neergekwakt in de andere geul waar hij even tot z'n berghouten inzonk en weer omhoogveerde, zonder de grond te raken. De fok stond nog steeds te loevert, wezeilden door alsof er niets was gebeurd. De opstappers hebben nooit beseft wat er gebeurd was. Maar tijdens het schutten in Kornwerderzand heb ik heel discreet een schone onderbroek aangetrokken.

Wim Mendelts

Binnenkort in de veiling: Zwalontafel

Vorig jaar na de zomer, toen er eindelijk weer gezeild mocht worden binnen de coronamaatregelen, braken mensen het bakboord zwaard van Trui. Dat heeft wat nadelen. Een nadeel wat makkelijk over het hoofd gezien wordt is, wat doe je met het gebroken zwaard? Het past niet in de kliko, en in de kachel is ook zo'n gedoe. Nou wil het zo zijn dat er bij mij thuis flink wat ruimte is, en dat ik een klein werkplaatsje aan het opbouwen ben. Zodoende werd het gebroken zwaard bij mij afgeleverd. Het voorste deel is tegenwoordig een salontafel, omgedoopt tot Zwalontafel, en deze zal binnenkort geveild worden!

Het bovenblad heb ik afgekort op een plek zodat de breuk van het zwaard nog steeds in de tafel te zien is. Na het vlak schaven van de breuk heb ik wat kieren en spleten gevuld om er vervolgens een gietmal omheen te kunnen maken. Hiermee heb ik de gaten van de breuk kunnen vullen met epoxy. Zo zit het verhaal van het gebroken zwaard nog goed zichtbaar in de tafel verwerkt, zonder dat er daadwerkelijke kraters in het bovenblad zitten. Het flink verweerde bevestigingspunt van zwaard naar boot heb ik onbewerkt gelaten. Hiermee blijft ook de historie van het stuk hout in de tafel. Wel heb ik het meerdere keren met verdunde Epifanes vernis ingesmeerd zodat het niet meer afgeeft aan de omgeving.

Het onderstel bestaat uit reststukken van onderhoudsprojecten aan Trui. Al het balkenwerk is eik, het onderblad en de accenten zijn iroko. De bladen zijn bevestigd met rvs houtdraadbouten op een manier dat het hout kan werken, en zodat het flink zware bovenblad los gehaald kan worden bij transport. De balken en poten zijn met houtverbindingen aan elkaar gemaakt, welke met houtlijm en iroko wigjes en deuvels zijn vastgezet. Onder de poten zitten voetjes van kurk.

Het geheel is afgewerkt met twee lagen gekookte lijnolie en 1 laag boenwas. Vooral op eikenhout is dit een prachtige afwerking.

De afmetingen van de tafel zijn 135cm lang, 65 cm breed, en 45 cm hoog.

Twee dingen die wel vermeld moeten worden. De afwerking is niet bestand tegen water. Buiten plaatsen wordt afgeraden. Voor het schoonmaken moet een droge doek gebruikt worden. Verder, doordat er veel gewicht boven een poot zit kan de voorkant van de tafel slecht tegen zijwaartse krachten. Wel is de constructie sterk genoeg om er bovenop te staan, dus zou dit bij normaal gebruik geen problemen moeten opleveren. Verschuiven van de tafel wordt echter wel afgeraden. Voor het verplaatsen is het beter om hem met twee mensen op te tillen.

Heeft u interesse in deze tafel? Houdt dan vooral de Bulletalie en de facebookpagina in de gaten! Hierin zal binnenkort vermeld worden wanneer en hoe de tafel geveild gaat worden. De opbrengst gaat volledig naar de stichting. Hiermee hoop ik dat de verloren inkomsten tijdens corona wat gecompenseerd kunnen worden zodat Trui, tegenwoordig met nieuw zwaard, nog lang door kan varen.

Ook wil ik Martijn Hut van Hutspot Fotografie (www.hutspotfotografie.nl) bedanken voor het beeldmateriaal.

Wiebe Kralt

Merchandise

De nieuwe collectie bestaande uit Trui-mutsen, rode en blauwe t-shirts, overalls en fleeccevesten is binnen! Spreek iemand van het bestuur aan in de Bolk of kijk op de website om jouw item te kopen.

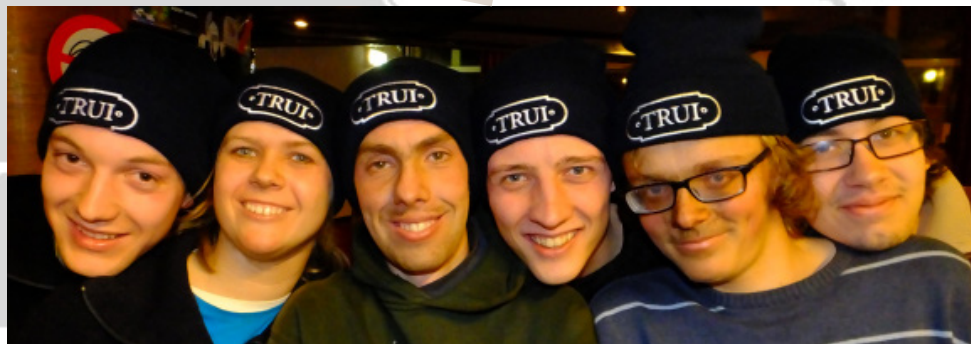
FLEECEVEST
€32,50

OVERALL
€37,50

T-SHIRT
BLAUW & ROOD
€7,50 /STUK

TRUI MUTS €6,50

Algemene Informatie

Stichting tot Behoud van de BU130

Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

- Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

- Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.
- Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin oktober tot begin december:

- Tijdens de stichtingsweekenden, bij temperaturen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, truien en warme chocolademelk met slagroom.

Contact

Stichting tot behoud van de BU130

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft
email: info@bu130.nl
website: www.bu130.nl

Iban: NL49INGB0003030194
KvK: 41145242

Bestuur

Voorzitter:
Isabel van der Leijé
06-23437030

Secretaris:
Luka van der Heiden
06-47341377

Penningmeester:
Sven Dobbe
06-58949722

Commissaris Onderhoud:
Mees van Wetten
06-20266808

De opleiding

Om met het schip te kunnen varen zijn altijd minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat In Opleiding (MIO) en Schipper In Opleiding (SIO), waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud

Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

Activiteit	Studentenprijs
1 dag	€210
Weekend (2 dagen)	€350
3 dagen	€425
4 dagen	€500
5 dagen	€575
6 dagen	€650
Week (7 dagen)	€725
Inschrijfweekend (*)	€12,50
Bikkelweekend (*)	€7,50
SIO's (*)	€5,00
Maat (*)	€5,00
Schipper (*)	€5,00 (**)

(*) per persoon per dag, (**) vrijwillige bijdrage

Om voor de studentenprijs in aanmerking te komen, moet de meerderheid van de bemanning, exclusief schipper en maat, uit studenten/scholieren bestaan.

Geen student meer? Vraag dan de prijs op bij de secretaris van de Stichting.

Algemene Informatie

Vereniging Vrienden van Trui

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die als hoofdtak de promotie van de botter BU130 heeft en zich een grote betrokkenheid tussen haar leden en de botter tot doel stelt. VVT is opgericht in maart 2002 en onder haar verantwoordelijkheid vallen onder meer: het uitgeven van de Bulletalie, het onderhouden van contacten met sponsors en het aanleveren en verkopen van promotiemateriaal. Voor vragen of opmerkingen aangaande de vereniging of het lidmaatschap kunt u altijd contact met ons opnemen.

Contact

Vereniging Vrienden van Trui

adres: Buitenwatersloot 3
2613 TA Delft
email: vvt@bu130.nl
Iban: NL 44 INGB 0009
3560 42
KvK: 27251440

Bestuur

Voorzitter:
Reinout Wiersema

Secretaris
Marco Wubben

Penningmeester:
Reinout Wiersema

Contributie

De contributie bedraagt voor studenten €7,50 en voor niet-studenten €15 per kalenderjaar. Wil je betalen per automatische incasso? Vraag dan om het formulier.

Adreswijzigingen

Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per e-mail sturen aan VVT.

Bulletalie

Heb je wat leuks meegemaakt op of rondom Trui en wil je dit graag vertellen in de Bulletalie, mail even naar bulletalie@bu130.nl met je (potentiële) stukje.

Opkomend Tij

20 oktober	Botterborrel
1 november	Botterborrel
17 november	Botterborrel
28-30 november	Boot naar Rotterdam varen
6 december	Botterborrel
15 december	Botterborrel
3 januari 2022	Botterborrel
19 januari 2022	Botterborrel

Port Betaald

Vereniging Vrienden van Trui
Buitenwatersloot 3 2613 TA Delft

